Dette er ikke det eneste Tilfælde, hvor Tjenestepigeforeningen har ladet høre fra sig over for Regering og Rigsdag. To Gange har den grebet Lejligheden til at protestere imod at „Tyende" sættes i Klasse med „berygtede Personer", begge Gange med godt Resultat.

I det Lovforslag om Menighedsraad, som kom frem i Folketinget 1902 stod der i § 4 a: „Alle Mænd og Kvinder over 25 Aar — *undtagen Tyende og berygtede Personer* —*) skal have Valgret til Menighedsraadene. Mod denne krænkende Bestemmelse holdt Tjenestepigeforeningen 2 offentlige, stærkt besøgte Protestmøder, hvor det enstemmigt vedtoges, at indsende et Andragende til Regering og Rigsdag med Ønske om, at § 4 a maatte blive fjernet af Lovforslaget. Andragendet blev indgivet og § 4 a blev fjernet.

I et Forslag til Lov om almindelig kommunal Valgret, som i 1903 forhandledes i Rigsdagen. blev Tjenestefolk atter stillet i Klasse med berygtede Personer; efter Forslaget skulde alle skatteydende Mænd og Kvinder have Valgret, men ikke saadanne, som „uden at have egen Husstand staar i privat Tjenesteforhold". Efter et Andragende til Regering og Rigsdag fra Tjenestepigeforeningen blev disse Ord taget ud af Lovforslaget.

Med Hensyn til Tjenestepigeforeningens *Forhold til Husmødrene* gælder det vel foreløbig, at Flertallet af disse staar uforstaaende og overlegent overfor Foreningen og dens Formaal, endskønt adskillige Husmødre har været dens forstaaende Venner fra Begyndelsen, og efterhaanden som det gaar op for Husmødrene, at Tjenestepigeforeningens Arbejde egentlig lige saa meget er i deres Interesse som i Tjénestepigernes, saa vil al ilde Omtale forstumme og al Modstand falde til Jorden. Saaledes er „Indførelsen af Kontrakter, hvori de gensidige Forpligtelser og Rettigheder bliver noterede, og som saavel Husmødre som Tjenestepiger maa underskrive", i høj Grad egnet til at bringe Orden og Klarhed i Forholdet mellem Husmødre og Tjenestepiger og derfor til Gavn for begge Parter.

Allerede 1901 oprettede Tjenestepigeforeningen et *Anvisningskontor*, „hvorved Tjenestepigerne fritages for enten at søge en averteret Plads ved personlig Henvendelse, hvilket i 19 af 20 Tilfælde var spildt Ulejlighed, eller at henvende sig til Fæstekontorerne, i hvis Interesse det kun ligger at tjene saa meget som muligt".

*) Fremhævet af Red.

Igennem Anvisningskontoret erfaredes det jævnligt, at der var Mangel paa virkelig dygtige Tjenestepiger; derfor besluttede Bestyrelsen at søge at faa oprettet et *„Husholdnings-Skolekøkken for Tjenestepiger"*, og til dette Formaal er der indsamlet en større Sum Penge.

Ligeledes er der dannet et Fond til Oprettelsen af en *Tjenestepigeskole* og *et Hjem*, hvor ældre Tjenestepiger kan faa en sorgfri Alderdom.

Indtil disse større Opgaver kan virkeliggøres, søger Foreningen ved Aftenundervisning, Foredrag etc. at virke opdragende og udviklende paa Tjenestepigerne, og saaledes højne Standen *indefra*.

Heraf ses det klart, at Tjenestepigeforeningen ikke alene virker udadtil og ikke alene stiller Krav, men at den forstaar, at Standen kun højnes ved en Dygtiggørelse af dens Medlemmer.

Tjenestepigeforeningens Bestræbelser har da denne tredobbelte Betydning:

1) At være et Værn for Standen imod Uretfærdighed og Overgreb fra Lovgivningsmagtens og Myndighedernes Side.

2) At ordne Forholdet mellem Tyende og Herskab, saaledes at de to Parter kan naa til gensidigt at respektere hinandens Krav og Rettigheder.

3) At hjælpe Tjenestepigerne til Uddannelse i deres Fag saa vel som til almenmenneskelig Udvikling, saa at de kan naa til at faa saavel deres Person som deres Arbejde respekteret af andre — og af sig selv.

Tjenestepigeforeningen forekommer os at være i det rette Spor. Tjenestepigerne har taget deres Sag i deres egen Haand. Ad denne Vej kan Tyendespørgsmaalet, som er blevet saa stærkt tilspidset i de senere Aar, løses, og det er maaske den eneste Vej, ad hvilken det overhovedet **kan** løses.

Kvinder i Skolekommissionen.

I disse Dage har Ørslev-Bjerge Skolekommission, hvis Medlemmer alle 3 er Medlemmer af Dansk Kvindesamfund, indgivet et Andragende til Sogneraadet om, i Henhold til Skoleloven af 24. Marts 1899 § 15, at forøge Antallet af Skolekommissionens Medlemmer. Nævnte Paragraf lyder saaledes: „Tallet af de i Henhold til Lov af 6. Juli 1867 § 16 af Sogneraadet valgte Medlemmer af en Landkommunes Skolekommission eller af Sogne-